

شیر

فصلنامه علمی اطلاع رسانی

نشریه داخلی دانشپژوهان فقه و اصول مدرسه علمیه عالی نواب
سال هفتم/شماره هفت و هشت/تابستان و پاییز ۱۳۸۸

ناظر علمی:

حجت‌الاسلام و المسلمین محمدحسن ربانی (مدیرکروه علمی فقه و اصول مدرسه علمیه عالی نواب)

سردیلیں:

سیدجمال الدین موسوی

هیئت تحریریه (به ترتیب حروف الفباء):

مهدی حمامی

مهدی رحمانی

مصطفی رفسنجانی

مصطفی رنجبر

بلال شاکری

حسین محمددوست

سیدجمال الدین موسوی

حمید ناصحیان

هادی وحدی‌پور

ویرایش، صفحه‌بندی و طراحی داخلی: گرافیک بین‌الحرمین
طراح جلد: کانون آکهی و تبلیغات سارنج

مطلوب پاپ شده در نشریه الزاماً دیدگاه شیر نیست.

فهرست مطالب

۶

سخن تحریر

گفتگو

۱۱ گفتگو با حجت‌الاسلام والمسلمین در ایتی / سید جمال الدین موسوی

مقالات

۲۱ مادر جانشین و رابطه آن با طفول / بلال شاکری، هادی وحیدی‌پور

۳۹ مقایسه بین فهرست شیخ طوسی و نجاشی / حسین محمددوست

۵۹ مشروعیت عقود مستحدثه / مصطفی رفسنجانی، یوسف یوسف‌آبادی

۸۳ جایگاه تقيه در فقه‌الحدیث / حمید ناصحیان

۱۰۹ مقاصد الشریعه / حسین محمددوست

خاطرات:

۱۴۹ خاطره‌ای از مقام معظم رهبری (مدخله‌العالی) / مهدی رحمانی‌ساعد

فقه فتوایی:

۱۳۵ حکم جراحی برای جلوگیری از بارداری / مصطفی رنجبر

شناخت واژه‌های اصولی:

۱۴۳ اقسام حکم / بلال شاکری

حوزه علمیه خراسان:

۱۵۳ تاریخچه حوزه مشهد در دوران محمدرضا پهلوی (قسمت اول) / مهدی رحمانی

اطلاع‌رسانی:

۱۶۹ گزارش نشست‌های علمی / حسین محمددوست

۱۸۳ گزارش کنفرانس‌های علمی / هادی وحیدی‌پور

۱۸۷ گزارش جلسه پایان‌نامه‌ها / هادی وحیدی‌پور

۱۹۳ معرفی کتاب / مهدی حمامی

۲۰۳ سیری در مجلات فقهی‌واصولی / مصطفی رفسنجانی

۲۱۳ اینترنت و علوم اسلامی / حمید ناصحیان

سخن
تحریر

فقه و تحول

دانش فقه از جمله دانش هایی است که به لحاظ پیوند خوردن با موقعیت‌های چندگانه و چند سویه، پیچیدگی خاصی دارد از این رو طبیعی است که باید به فقهی کارآمد اندیشید؛ فقهی با خصلت هایی همچون هدفمندی، کارکرد محوری و پویایی در برخورد با پیچیدگی های زندگی. از راههای رسیدن به این سه، مروری بر گذشته علم است؛ یعنی مطالعه تاریخ تحولات فقه. اگر تاریخ فقه با دقیق افزونتر و پرسشها بی اساسی تر مطالعه شود در بسیاری از فرازهای آن نکههایی یافت می شود که سهمی مهم در ارتقاء مهارت‌های فقهی و گسترش آن ایفا می کنند. آنچه مانع از تبدیل این نقاط کوچک ولی مهم به تحولاتی اساسی و تاریخ ساز شده است، عمدتاً آن بوده که نوآوری هایی از این دست، کمتر توسط فقیهان دوره های بعد دنبال شده است. حتی

اگر بگوییم برخی از این موارد توسط فقیهان دوره بعد کنار نهاده شده می‌توانیم بگوییم در اکثر موارد فرصت آن را نیافته‌اند تا از طرح مسأله به صورت جسته و گریخته و غیرمنظمه سطح طرح علمی و همراه با پی‌گیری ارتقاء یابند. هنر مهم و مهارت تحسین برانگیز یک محقق آن است که اولاً این نقاط مهم و اساسی ولی ناپیدا و پنهان فقه را به خوبی پیدا کند و ثانیاً بکوشد تا آنها را فراتر از یک یافته قابل توجه تاریخی به صورت نظاممند به فقه امروز وارد سازد. برخلاف بعضی که به نبش قبر مباحث گذشتگان بسنده می‌کنند؛ آنچه امروز مهم است *إِذَا هُنَّ طَرْحَى* نظاممند از عمل کرد استنباطی فقیهان در بر خورد با مسائل و برجسته کردن نوآوریهای آنها و وارد کردن هر دو در فقه امروز است. برای ورود به این کار آنچه جدی خودنمایی می‌کند استخراج و شناخت مکاتب فقهی است. در این مجال به صورت مختصر به آن پرداخته و کنکاش در ابعاد مختلف آنرا به پژوهشگران واگذار می‌کنیم.

تعريف مكتب فقهی

۱- مجموعه ویژگیهای موجود در طریق استنباط، مبنی بر مرام استقلالی در شیوه استنباط و استدلال، که موجب تحول در مباحث اصولی و قواعد فقهی می‌گردد. استقلال در بیان آراء، پرهیز از تقلید، تکامل تدریجی اجتهاد و تأثیر بر فقهای دیگر از ویژگیهای یک مكتب فقهی است.

۲- ضوابط، قواعد، رویه‌ها و نگاه‌هایی که فقیه با ابتکار و تفطن خود در عرصه استنباط به کار می‌گیرد و دست کم یکی از سه وضعیت نحوه «چینش ادلّه»، «نحوه دریافت و برداشت از روایات و نصوص قرآنی» و «ایجاد نوع فضای مطالعات استنباطی» را تحت تأثیر قرار می‌دهد و نهایتاً در خروجی‌های فقهی او تأثیر می‌گذارند.

با توجه به تعریف دوم اگر فقیهی دارای مبانی و یا نگاه‌هایی از این دست باشد و به صورت متعدد (و نه صرفاً در یک مورد و یا دو مورد) بر فقه او تأثیر بگذارد، به نحوی که با ردیابی کردن

بتوان به این قاعده‌ها و رویه‌ها و نگاه‌ها دست یافت، او را باید صاحب یک مکتب فقهی به شمار آورد. در حقیقت، **ضوابط و نگاه‌های مکتب ساز**، به مثابه روحی قابل مشاهده در فقه فقیه هستند.

به طور کلی عوامل بسیاری را می‌توان در ایجاد یک مکتب فقهی جدید مؤثر دید، که به طور خلاصه عوامل زیر را می‌توان بر شمرد:

۱- داشتن سبک و روش فقهی خاص؛ ۲- ایجاد تحول در مباحث اصولی و تأسیس یا بسط قواعد اصولی و فقهی؛ ۳- تحولات تاریخی؛ ۴- تکامل تدریجی اجتهاد؛ ۵- تأثیر علوم جدید؛ ۶- تغییر وضعیت زندگی و ظهور نیازهای جدید؛ ۷- گوناگونی محیط‌های بحث؛ ۸- نبوغ و استعداد فردی مجتهدان و ویژگیهای خاص آنها.

نتایج و پیامدهای مهمی بر یک مکتب فقهی مترب می‌شود که عبارتند از:

۱- استقلال رأی و پرهیز از تقليد؛ ۲- تأثیرگذاری بر سایر فقهاء؛ ۳- تحول و تکامل اجتهاد؛ ۴- اختلاف فتوا؛ ۵- تحول در علم اصول و قواعد فقهی.

امروز وظیفه ما این است که از میراث بزرگ گذشتگان به نحو احسن استفاده کنیم و پله‌های پیموده آنها را در طریق بالندگی علم دویاره تکرار نکنیم.

و السلام عليکم و رحمة الله

هادی وحیدی پور